

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Finans Norge
Verdipapirforetakenes Forbund
Norske Finansanalytikerens forening

Deres ref

Vår ref
15/3086

Dato
23.06.2017

Regelverket om uvektet kjernekapitalandel

Krav til uvektet kjernekapitaldekning for banker mv. trer i kraft 30. juni 2017. Det følger av CRR/CRD IV-forskriften § 5 fjerde ledd siste punktum at Finansdepartementet skal fastsette regler om beregningsgrunnlaget i kapitalbrøken (eksponeringsmålet). Nærmere regler om eksponeringsmålet følger av kommisjonsforordning (EU) 2015/62. Forordningen er foreløpig ikke tatt inn i EØS-avtalen. Norsk oversettelse er under utarbeidelse.

Finansdepartementet tar sikte på å fastsette tilsvarende regler som de som følger av forordningen i CRR/CRD IV-forskriften¹, med ikrafttredelse 30. juni 2017. I påvente av norsk oversettelse av kommisjonsforordning (EU) 2015/62, vedlegges dansk og engelsk språkversjon av forordningen.

Vi ber om eventuelle merknader innen onsdag 28. juni 2017 kl. 12.

Med hilsen

Geir Åvitsland e.f.
ekspedisjonssjef

Mirella Elisa Wassiluk
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Vedlegg: Kommisjonsforordning (EU) 2015/62 – dansk og engelsk språkversjon
Kopi: Finanstilsynet

¹ Forskrift 22. august 2014 nr. 1097 CRR/CRD IV-forskriften

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/62**af 10. oktober 2014****om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgraden****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 [\(1\)](#), særlig artikel 456, stk. 1, litra j), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fra den 1. januar 2015 og fremover skal institutterne offentliggøre gearingsgraden som beregnet i henhold til artikel 429 i forordning (EU) nr. 575/2013, og indtil nævnte dato har Kommissionen beføjelser til ved en delegeret retsakt at ændre eksponerings- og kapitalmålet ved beregning af gearingsgraden med henblik på at afhjælpe eventuelle mangler, der er opdaget på grundlag af institutternes indberetning.
- (2) Der er konstateret forskelle mellem de indberettede gearingsgrader som omhandlet i artikel 429, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og de skyldes, at institutter fortolker netting af sikkerhedsstillelse i forbindelse med værdipapirfinansierings- og genkøbstransaktioner forskelligt. Disse forskelle med hensyn til fortolkning og i forbindelse med indberetning er kommet frem i lyset i kølvandet på en analyserapport, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) offentliggjorde den 4. marts 2014.
- (3) Da bestemmelserne i forordning (EU) nr. 575/2013 afspejler bestemmelserne i Baselstandarderne, er de løsninger, der er fundet på manglerne ved Baselreglerne, også egnede til at tackle de tilsvarende mangler ved de relevante bestemmelser i nævnte forordning.
- (4) Den 14. januar 2014 vedtog Baselkomitéen en ændret ordlyd af reglen om gearingsgraden, som navnlig omfatter yderligere målings- og nettingordninger for genkøbstransaktioner og værdipapirfinansieringstransaktioner. En tilpasning af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 575/2013 om beregning af gearingsgraden til de internationalt vedtagne regler burde tackle institutternes forskellige fortolkning af netting af sikkerhedsstillelse i forbindelse med værdipapirfinansierings- og genkøbstransaktioner, forbedre den internationale sammenlignelighed og skabe lige vilkår for institutter, som er etableret i Unionen og driver forretning på internationalt plan.
- (5) Clearing via centrale modparter efter den model, der normalt anvendes i Unionen, forårsager dobbelttælling af gearing i eksponeringsmålet for et institut, der fungerer som clearingsmedlem.
- (6) Clearing af værdipapirfinansieringstransaktioner, navnlig genkøbstransaktioner, gennem kvalificerende centrale modparter (QCCP'er) kan indebære fordele som f.eks. multilateral netting og solide processer til styring af sikkerhedsstillelse, som forbedrer den finansielle

stabilitet. Det bør derfor være tilladt at nette kontantgæld og kontantfordringer i forbindelse med genkøbstransaktioner og omvendte genkøbstransaktioner via den samme QCCP.

- (7) Genkøbstransaktioner, som med en aftalt opsigelsesfrist kan opsiges når som helst, bør anses for at have, hvad der svarer til en eksplicit løbetid, der er lig med opsigelsesfristen, og den »samme eksplicitte, endelige afviklingsdato« bør anses for at være overholdt, således at sådanne transaktioner er omfattet af reglen om netting af kontantfordringer og kontantgæld i forbindelse med genkøbstransaktioner og omvendte genkøbstransaktioner med den samme modpart.
- (8) Den ændrede gearingsgrad burde føre til et mere nøjagtigt mål for gearing og tjene som en forholdsmæssig begrænsning af opbygningen af gearing i institutter, der er etableret i Unionen.
- (9) Indberetning af gearingsgraden på et bestemt tidspunkt ved udgangen af den kvartalsvise indberetningsperiode frem for indberetning på grundlag af et tre-måneders gennemsnit bevirker, at gearingsgraden i højere grad tilpasses til indberetning af solvens.
- (10) Ved brug af nominelle bruttoværdier for indgået kreditbeskyttelse udstedt af et institut afspejles gearing på en mere hensigtsmæssig måde end ved brug af markedsværdimetoden i forbindelse med nævnte instrumenter.
- (11) Konsolideringsomfanget for beregning af gearingsgraden bør tilpasses til det lovbestemte konsolideringsomfang, som anvendes til at fastsætte de risikovægtede kapitalgrader.
- (12) De ændringer, der indføres ved denne forordning, burde gøre det lettere at sammenligne den gearingsgrad, som institutter offentliggør, og burde medvirke til at forhindre, at markedsdeltagerne vildledes med hensyn til institutternes reelle gearing. Det er derfor nødvendigt, at denne forordning træder i kraft hurtigst muligt.
- (13) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 575/2013 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 429 affattes således:

»Artikel 429

Beregning af gearingsgraden

1. Institutterne beregner deres gearingsgrad efter den metode, der er fastsat i stk. 2-13.
2. Gearingsgraden beregnes som et instituts kapitalmål divideret med instituttets samlede eksponeringsmål og udtrykkes i procent.

Institutterne beregner gearingsgraden på indberetningens referencedato.

3. Med henblik på stk. 2 er kapitalmålet kernekapitalen.
4. Det samlede eksponeringsmål er summen af eksponeringsværdierne af:
 - a) aktiver omhandlet i stk. 5, medmindre de fratrækkes ved bestemmelsen af det i stk. 3 omhandlede kapitalmål
 - b) derivater omhandlet i stk. 9

c) tillæg for modpartskreditrisiko for genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån, herunder dem, der ikke er balanceført omhandlet i artikel 429b

d) ikkebalanceførte poster omhandlet i stk. 10.

5. Institutterne bestemmer eksponeringsværdien af aktiver, undtagen kontrakter opført i bilag II og kreditderivater, i overensstemmelse med følgende principper:

a) ved eksponeringsværdien af aktiver forstås eksponeringsværdien i overensstemmelse med artikel 111, stk. 1, første punktum

b) fysisk eller finansiell sikkerhedsstilling, garantier eller kreditrisikoreduktion, som er købt, må ikke anvendes til at nedbringe eksponeringsværdien af aktiver

c) lån må ikke nettes med indskud

d) genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån må ikke nettes.

6. Institutterne kan fra eksponeringsmålet i denne artikels stk. 4 trække de beløb, som er fratrukket den egentlige kernekapital i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra d).

7. De kompetente myndigheder kan tillade, at et institut i eksponeringsmålet ikke medregner eksponeringer, som er omfattet af behandlingen i artikel 113, stk. 6. De kompetente myndigheder kan kun give denne tilladelse, hvis alle betingelserne i artikel 113, stk. 6, litra a)-e), er opfyldt, og hvis de har givet den i artikel 113, stk. 6, omhandlede godkendelse.

8. Som en undtagelse fra stk. 5, litra d), kan institutterne bestemme eksponeringsværdien af kontantfordringer og kontantgæld hidrørende fra genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån med den samme modpart på nettobasis, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) transaktionerne har samme eksplicitte, endelige afviklingsdato

b) retten til at modregne gæld til modparten med tilgodehavende hos modparten har retsvirkning i alle følgende situationer:

i) som led i den normale drift

ii) i tilfælde af misligholdelse, insolvens eller konkurs

c) modparterne har til hensigt at afvikle på nettobasis, afvikle samtidig eller transaktionerne er omfattet af en afviklingsordning, som funktionelt svarer til afvikling på nettobasis.

Med henblik på første afsnit, litra c), svarer en afviklingsordning funktionelt til afvikling på nettobasis, hvis det på afviklingsdatoen gælder, at nettoresultatet af transaktionernes pengestrømme i henhold til den pågældende ordning svarer til det enkeltstående nettobeløb ved afvikling på nettobasis.

9. Institutterne bestemmer eksponeringsværdien af kontrakter opført i bilag II og af kreditderivater, herunder dem, der ikke er balanceført, i overensstemmelse med artikel 429a.

10. Institutterne bestemmer eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster, undtagen kontrakter opført i bilag II, kreditderivater, genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån i overensstemmelse med artikel 111, stk. 1. Institutterne må imidlertid ikke trække justeringer af den specifikke kreditrisiko fra den nominelle værdi af disse poster.

Hvis en forpligtelse er knyttet til udvidelsen af en anden forpligtelse, anvendes i overensstemmelse med artikel 166, stk. 9, den laveste af de to konverteringsfaktorer, der gælder for det enkelte tilsagn. For eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster med lav risiko omhandlet i artikel 111, stk. 1, litra d), gælder en minimumssats svarende til 10 % af deres nominelle værdi.

11. Et institut, som er clearingmedlem af en QCCP, kan fra beregningen af eksponeringsmålet udelade handelseksponeringer hidrørende fra følgende poster, forudsat at disse handelseksponeringer er clearret med QCCP'en og samtidig opfylder betingelserne i artikel 306, stk. 1, litra c):

- a) kontrakter opført i bilag II
- b) kreditderivater
- c) genkøbsttransaktioner
- d) indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer
- e) transaktioner med lang afviklingstid
- f) margenlån.

12. Hvis et institut, som er clearingmedlem af en QCCP, over for QCCP'en garanterer for præstationerne hos en kunde, som indgår direkte i derivattransaktioner med QCCP'en, medregner det i eksponeringsmålet eksponeringen hidrørende fra garantien som en derivateksponering mod kunden i overensstemmelse med artikel 429a.

13. I de tilfælde, hvor de nationale almindeligt anerkendte regnskabsprincipper medregner omsætningsaktiver på balancen i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 86/635/EØF, kan disse aktiver udelades fra det samlede eksponeringsmål i tilknytning til gearingsgraden, såfremt de opfylder kriterierne om ophør af anerkendelse i international regnskabsstandard (IAS) 39, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002 og, hvis det er relevant, kriterierne om ikkekonsolidering i International Financial Reporting Standard (IFRS) 10, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002.

14. De kompetente myndigheder kan tillade, at et institut i eksponeringsmålet ikke medregner eksponeringer, som opfylder alle følgende betingelser:

- a) de er eksponeringer mod en offentlig enhed
- b) de behandles i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4
- c) de hidrører fra indskud, som instituttet er lovmæssigt forpligtet til at overføre til den offentlige enhed omhandlet i litra a) med henblik på finansiering af almennyttige investeringer.«

2) Som artikel 429a og 429b tilføjes følgende:

»Artikel 429a

Eksponeringsværdi af derivater

1. Institutterne bestemmer eksponeringsværdien af kontrakter opført i bilag II og af kreditderivater, herunder dem, der ikke er balanceført, efter den i artikel 274 omhandlede metode. Institutterne anvender artikel 299, stk. 2, litra a), ved bestemmelsen af den potentielle fremtidige krediteksponering hidrørende fra kreditderivater.

Når den potentielle fremtidige krediteksponering hidrørende fra kreditderivater bestemmes, anvender institutterne principperne i artikel 299, stk. 2, litra a), på alle deres kreditderivater og ikke kun på dem, der er opført i handelsbeholdningen.

Ved bestemmelse af eksponeringsværdien kan institutterne tage hensyn til virkningen af kontrakter om nyordning (»novation«) og andre aftaler om netting i overensstemmelse med artikel 295. Netting på tværs af produkter må ikke anvendes. Institutterne kan imidlertid modregne inden for den i artikel 272, nr. 25), litra c), omhandlede produktkategori og inden for kreditderivater omfattet af en aftale om netting på tværs af produkter, jf. artikel 295, litra c).

2. Hvis sikkerhedsstillelsen i forbindelse med derivatkontrakter reducerer summen af aktiverne i henhold til de gældende regnskabsregler, skal institutterne tilbageføre denne reduktion.

3. Med henblik på stk. 1 kan institutterne trække den variationsmargin, som de har modtaget kontant fra modparten, fra eksponeringsværdiens aktuelle genanskaffelsesomkostninger, hvis variationsmarginen i henhold til de gældende regnskabsregler ikke allerede er medregnet som et fradrag i eksponeringsværdien, og hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) for handler, som ikke er clearet gennem en QCCP, at det kontante beløb, som tilgår den modtagende modpart, ikke holdes adskilt
- b) at variationsmarginen beregnes og udveksles dagligt på grundlag af en værdiansættelse til markedsværdi af derivatpositioner
- c) at den kontant modtagne variationsmargin er i samme valuta som afviklingsvalutaen for derivatkontrakten
- d) at den udvekslede variationsmargin udgør hele det beløb, som er nødvendigt for fuldt ud at nulstille den fra derivatet hidrørende markedsværdimæssige eksponering under hensyn til de for modparten gældende tærskel- og mindstebeløb for overførsler
- e) at derivatkontrakten og variationsmarginen mellem instituttet og modparten i kontrakten er dækket af en enkelt aftale om netting, som instituttet kan behandle som risikoreducerende i overensstemmelse med artikel 295.

Hvis derivatkontrakten er omfattet af en kvalificeret rammeaftale om netting, forstås med henblik på første afsnit, litra c), ved »afviklingsvaluta« enhver afviklingsvaluta anført i derivatkontrakten, den styrende, kvalificerede rammeaftale om netting eller bilaget om løbende udveksling af sikkerhedsstillelse (»credit support annex«) til den kvalificerede rammeaftale om netting.

Hvis et institut i henhold til de gældende regnskabsregler medregner den til modparten kontant betalte variationsmargin som et tilgodehavende, kan det udelade dette aktiv fra eksponeringsmålet, forudsat at betingelserne i litra a)-e) er opfyldt.

4. Med henblik på stk. 3 gælder følgende:

- a) fradraget af den modtagne variationsmargin begrænses til eksponeringsværdiens positive aktuelle genanskaffelsesomkostninger
- b) et institut må ikke benytte den kontant modtagne variationsmargin til at nedbringe beløbet for den potentielle, fremtidige krediteksponering, heller ikke til de i artikel 298, stk. 1, litra c), nr. ii), omhandlede formål.

5. Ud over behandlingen i stk. 1 medregner institutterne i eksponeringsværdien ved solgte kreditderivater den faktiske nominelle værdi, som de solgte kreditderivater vedrører

(»amounts referenced«), fratrukket eventuelle negative ændringer i dagsværdien, som er blevet inkluderet i kernekapitalen med hensyn til det solgte kreditderivat. Den resulterende eksponeringsværdi kan nedbringes yderligere med den faktiske nominelle værdi af et købt kreditderivat på samme referencenavn, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) for »single-name«-kreditderivater skal de købte kreditderivater være på et referencenavn, som er sidestillet med eller underordnet det solgte kreditderivats underliggende referenceforpligtelse, og en kredithændelse på det foranstillede referenceaktiv skal medføre en kredithændelse på det efterstillede aktiv
- b) hvis et institut køber kreditaafdækning på en pulje af referencenavne, kan afdækningen kun udligne en solgt afdækning på en pulje af referencenavne, hvis puljen af referenceenheder og rangordningen er identisk i begge transaktioner
- c) restløbetiden for det købte kreditderivat er større end eller lig med restløbetiden for det solgte kreditderivat
- d) ved bestemmelsen af den supplerende eksponeringsværdi for solgte kreditderivater nedbringes den nominelle værdi af det købte kreditderivat med en eventuel positiv ændring i dagsværdien, som er blevet inkluderet i kernekapitalen med hensyn til det købte kreditderivat
- e) for trancheopdelte produkter er det til afdækning købte kreditderivat på en referenceforpligtelse, som er sidestillet med det solgte kreditderivats underliggende referenceforpligtelse.

Hvis den nominelle værdi af et solgt kreditderivat ikke nedbringes med den nominelle værdi af et købt kreditderivat, kan institutterne trække den fra dette solgte kreditderivat hidrørende individuelle potentielle, fremtidige eksponering fra den samlede potentielle, fremtidige eksponering bestemt i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 i kombination med artikel 274, stk. 2, eller artikel 299, stk. 2, litra a). Hvis den potentielle, fremtidige krediteksponering bestemmes i kombination med artikel 298, stk. 1, litra c), nr. ii), kan PCE_{gross} nedbringes med den fra solgte kreditderivater hidrørende individuelle potentielle, fremtidige eksponering uden justering af NGR.

6. Institutter må ikke reducere den faktiske nominelle værdi af et solgt kreditderivat, hvis de køber kreditaafdækning gennem en »total return swap« og registrerer de modtagne nettobetalingen som nettoindkomst, men ikke registrerer modgående fald i værdien af det solgte kreditderivat afspejlet i kernekapitalen.

7. I tilfælde af købte kreditderivater på en pulje af referenceenheder kan institutterne kun medregne et fradrag i overensstemmelse med stk. 5 i solgte kreditderivater på individuelle referencenavne, hvis afdækningen økonomisk svarer til at købe afdækningen særskilt på hvert af navnene i puljen. Hvis et institut køber et kreditderivat på en pulje af referencenavne, kan det kun medregne et fradrag på en pulje af solgte kreditderivater, hvis puljen af referenceenheder og rangordningen er identisk i begge transaktioner.

8. Som en undtagelse fra denne artikels stk. 1 kan institutterne anvende metoden i artikel 275 til at bestemme eksponeringsværdien af kontrakter opført i punkt 1 og 2 i bilag II, hvis de også anvender denne metode til at bestemme eksponeringsværdien af disse kontrakter med henblik på at opfylde kapitalgrundlagskravene i artikel 92.

Når institutterne anvender metoden i artikel 275, må de ikke reducere eksponeringsmålet med det kontant modtagne beløb for variationsmarginen.

Artikel 429b

Tillæg for modpartskreditrisiko for genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån

1. I tillæg til eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån, herunder dem, der ikke er balanceført i overensstemmelse med artikel 429, stk. 5, medregner institutterne i eksponeringsmålet et tillæg for modpartskreditrisiko fastsat i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 eller 3.

2. For transaktioner med en modpart, hvor transaktionerne ikke er omfattet af en rammeaftale om netting, som opfylder betingelserne i artikel 206, bestemmes tillægget (E_i^*) med henblik på stk. 1 for transaktionerne enkeltvis i overensstemmelse med følgende formel:

$$E_i^* = \max \{0, E_i - C_i\}$$

hvor:

E_i er dagsværdien af værdipapirer eller kontanter udlånt til modparten i forbindelse med transaktion i

C_i er dagsværdien af kontanter eller værdipapirer modtaget fra modparten i forbindelse med transaktion i.

3. For transaktioner med en modpart, hvor transaktionerne er omfattet af en rammeaftale om netting, som opfylder betingelserne i artikel 206, bestemmes tillægget (E_i^*) med henblik på stk. 1 for aftalerne enkeltvis i overensstemmelse med følgende formel:

$$E_i^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) \right\}$$

hvor:

E_i er dagsværdien af værdipapirer eller kontanter udlånt til modparten i forbindelse med transaktionerne omfattet af rammeaftale i om netting

C_i er dagsværdien af kontanter eller værdipapirer modtaget fra modparten omfattet af rammeaftale i om netting.

4. Som en undtagelse fra denne artikels stk. 1 kan institutterne, idet der dog gælder en minimumssats på 20 % for den gældende risikovægt, benytte metoden i artikel 222 til bestemmelse af tillægget for genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån, herunder dem, der ikke er balanceført. Institutterne kan kun benytte denne metode, hvis de tillige benytter den til bestemmelse af eksponeringsværdien af disse transaktioner med henblik på at opfylde kapitalgrundlagskravene i artikel 92.

5. Hvis en genkøbstransaktion bogføres som regnskabsmæssigt salg i henhold til de herom gældende regnskabsregler, skal instituttet tilbageføre alle salgsrelaterede regnskabsposter.

6. Hvis et institut fungerer som agent mellem to parter i genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og margenlån, herunder dem, der ikke er balanceført, gælder følgende:

- a) hvis instituttet yder en kunde eller en modpart en godtgørelse eller en garanti, som er begrænset til forskellen mellem værdien af værdipapiret eller det kontante beløb, som kunden har udlånt, og værdien af den af låntager stillede sikkerhed, medregner det i eksponeringsmålet kun det i overensstemmelse med stk. 2 eller 3 bestemte tillæg
- b) hvis instituttet ikke yder nogen godtgørelse eller garanti til nogle af de deltagende parter, medregnes transaktionen ikke i eksponeringsmålet
- c) hvis instituttet er økonomisk eksponeret mod det underliggende værdipapir eller det kontante beløb i transaktionen ud over den eksponering, som dækkes af tillægget, medregner det i eksponeringsmålet tillige en eksponering svarende til den fulde værdi af værdipapiret eller det kontante beløb.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. oktober 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

[\(1\) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.](#)

COMMISSION DELEGATED REGULATION (EU) 2015/62**of 10 October 2014****amending Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council
with regard to the leverage ratio****(Text with EEA relevance)**

THE EUROPEAN COMMISSION,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union,

Having regard to Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms and amending Regulation (EU) No 648/2012 [\(1\)](#), and in particular Article 456(1)(j) thereof,

Whereas:

- (1) The leverage ratio calculated in accordance with Article 429 of Regulation (EU) No 575/2013 is to be disclosed by institutions from 1 January 2015 onwards and before that date, the Commission is empowered to adopt a delegated act amending the exposure and capital measure for calculating the leverage ratio to correct any shortcomings detected on the basis of reporting by institutions.
- (2) Differences have been observed in the reported leverage ratios referred to in Article 429(2) of Regulation (EU) No 575/2013 due to diverging interpretation by institutions of the netting of collateral in securities financing and repurchase transactions. These differences in interpretation and reporting have become manifest following the analytical report published on 4 March 2014 by the European Banking Authority (EBA).
- (3) Given that the provisions of Regulation (EU) No 575/2013 mirrored those of the Basel standards, the solutions found to the shortcomings of the Basel rules are also fit for the purpose of addressing the corresponding shortcomings of the relevant provisions of that Regulation.
- (4) The Basel Committee adopted on 14 January 2014 a revised rules text on the leverage ratio with in particular additional measurement and netting arrangements for repurchase transactions and securities financing transactions. Alignment of the provisions of Regulation (EU) No 575/2013 concerning the calculation of the leverage ratio with the internationally agreed rules should address diverging interpretations by institutions for the netting of collateral of securities financing and repurchase transactions and should also enhance international comparability as well as create a level playing field for institutions that are established in the Union and operate internationally.
- (5) Clearing via central counter parties under the principal model commonly used in the Union creates a double counting of leverage in the exposure measure of an institution acting as a clearing member.
- (6) Clearing of securities financing transactions, especially repurchase transactions, through qualifying central counterparties (QCCPs) can bring advantages such as multilateral netting and robust collateral management processes which enhance financial stability. Cash

receivables and payables for repurchase and reverse repurchase transactions via the same QCCP should therefore be allowed to be netted.

- (7) Repurchase transactions that can be terminated at any day subject to an agreed recall notice period should be considered equivalent to having an explicit maturity equal to the recall notice period and the 'same explicit final settlement date' should be deemed to be met so that such transactions are eligible for the netting of cash receivables and payables of repurchase transactions and reverse repurchase transactions with the same counterparty.
- (8) The revised leverage ratio should lead to a more accurate measure of leverage and should serve as a proportionate constraint on the accumulation of leverage in institutions established in the Union.
- (9) Point in time reporting of the leverage ratio at the end of the quarterly reporting period rather than reporting on the basis of a three-month average better aligns the leverage ratio with solvency reporting.
- (10) Using gross notional amounts for written credit protection issued by an institution more appropriately reflects leverage as compared to using the mark to market method for those instruments.
- (11) The scope of consolidation for calculating the leverage ratio should be aligned with the regulatory scope of consolidation used for determining the risk weighted capital ratios.
- (12) The changes introduced by this Regulation should lead to better comparability of the leverage ratio disclosed by institutions and should help to avoid misleading market participants as to the real leverage of institutions. It is therefore necessary that this Regulation enters into force as soon as possible.
- (13) Regulation (EU) No 575/2013 should therefore be amended accordingly,

HAS ADOPTED THIS REGULATION:

Article 1

Regulation (EU) No 575/2013 is amended as follows:

- (1) Article 429 is replaced by the following:

'Article 429

Calculation of the leverage ratio

1. Institutions shall calculate their leverage ratio in accordance with the methodology set out in paragraphs 2 to 13.
2. The leverage ratio shall be calculated as an institution's capital measure divided by that institution's total exposure measure and shall be expressed as a percentage.
Institutions shall calculate the leverage ratio at the reporting reference date.
3. For the purposes of paragraph 2, the capital measure shall be the Tier 1 capital.
4. The total exposure measure shall be the sum of the exposure values of:
 - (a) assets referred to in paragraph 5 unless they are deducted when determining the capital measure referred to in paragraph 3;
 - (b) derivatives referred to in paragraph 9;

(c) add-ons for counterparty credit risk of repurchase transactions, securities or commodities lending or borrowing transactions, long settlement transactions and margin lending transactions including those that are off-balance sheet referred to in Article 429b;

(d) off-balance sheet items referred to in paragraph 10.

5. Institutions shall determine the exposure value of assets, excluding contracts listed in Annex II and credit derivatives, in accordance with the following principles:

(a) the exposure values of assets means exposure values in accordance with the first sentence of Article 111(1);

(b) physical or financial collateral, guarantees or credit risk mitigation purchased shall not be used to reduce exposure values of assets;

(c) loans shall not be netted with deposits;

(d) repurchase transactions, securities or commodities lending or borrowing transactions, long settlement transactions and margin lending transactions shall not be netted.

6. Institutions may deduct from the exposure measure set out in paragraph 4 of this Article the amounts deducted from Common equity Tier 1 capital in accordance with Article 36(1)(d).

7. Competent authorities may permit an institution not to include in the exposure measure exposures that can benefit from the treatment laid down in Article 113(6). Competent authorities may grant that permission only where all the conditions set out in points (a) to (e) of Article 113(6) are met and where they have given the approval laid down in Article 113(6).

8. By way of derogation from point (d) of paragraph 5, institutions may determine the exposure value of cash receivables and cash payables of repurchase transactions, securities or commodities lending or borrowing transactions, long settlement transactions and margin lending transactions with the same counterparty on a net basis only if all the following conditions are met:

(a) the transactions have the same explicit final settlement date;

(b) the right to set off the amount owed to the counterparty with the amount owed by the counterparty is legally enforceable in all the following situations:

(i) in the normal course of business;

(ii) in the event of default, insolvency and bankruptcy;

(c) the counterparties intend to settle net, settle simultaneously, or the transactions are subject to a settlement mechanism that results in the functional equivalent of net settlement.

For the purposes of point (c) of the first subparagraph, a settlement mechanism results in the functional equivalent of net settlement if, on the settlement date, the net result of the cash flows of the transactions under that mechanism is equal to the single net amount under net settlement.

9. Institutions shall determine the exposure value of contracts listed in Annex II and of credit derivatives including those that are off-balance sheet, in accordance with Article 429a.

10. Institutions shall determine the exposure value of off-balance-sheet items, excluding contracts listed in Annex II, credit derivatives, repurchase transactions, securities or commodities lending or borrowing transactions, long settlement transactions and margin

lending transactions, in accordance with Article 111(1). However, institutions shall not reduce the nominal value of those items by specific credit risk adjustments.

In accordance with Article 166(9), where a commitment refers to the extension of another commitment, the lower of the two conversion factors associated with the individual commitment shall be used. The exposure value of low risk off- balance sheet items referred to in Article 111(1)(d) shall be subject to a floor equal to 10 % of their nominal value.

11. An institution that is a clearing member of a QCCP may exclude from the calculation of the exposure measure trade exposures of the following items, provided that those trade exposures are cleared with that QCCP and meet, at the same time, the conditions laid down in Article 306(1)(c):

- (a) contracts listed in Annex II;
- (b) credit derivatives;
- (c) repurchase transactions;
- (d) securities or commodities lending or borrowing transactions;
- (e) long settlement transactions;
- (f) margin lending transactions.

12. Where an institution that is a clearing member of a QCCP guarantees to the QCCP the performance of a client that enters directly into derivative transactions with the QCCP, it shall include in the exposure measure the exposure resulting from the guarantee as a derivative exposure to the client in accordance with Article 429a.

13. Where national generally accepted accounting principles recognise fiduciary assets on balance sheet, in accordance with Article 10 of Directive 86/635/EEC, those assets may be excluded from the leverage ratio total exposure measure provided that they meet the criteria for non-recognition set out in International Accounting Standard (IAS) 39, as applicable under Regulation (EC) No 1606/2002, and, where applicable, the criteria for non-consolidation set out in International Financial Reporting Standard (IFRS) 10, as applicable under Regulation (EC) No 1606/2002.

14. Competent authorities may permit an institution to exclude from the exposure measure exposures that meet all of the following conditions:

- (a) they are exposures to a public sector entity;
- (b) they are treated in accordance with Article 116(4);
- (c) they arise from deposits that the institution is legally obliged to transfer to the public sector entity referred to in point (a) for the purposes of funding general interest investments.'

(2) The following Articles 429a and 429b are inserted:

Article 429a

Exposure value of derivatives

1. Institutions shall determine the exposure value of contracts listed in Annex II and of credit derivatives, including those that are off-balance sheet, in accordance with the method set out in Article 274. Institutions shall apply Article 299(2)(a) for the determination of the potential future credit exposure for credit derivatives.

When determining the potential future credit exposure of credit derivatives, institutions shall apply the principles laid down in Article 299(2)(a) to all their credit derivatives, not only those assigned to the trading book.

In determining the exposure value, institutions may take into account the effects of contracts for novation and other netting agreements in accordance with Article 295. Cross-product netting shall not apply. However, institutions may net within the product category referred to in point (25)(c) of Article 272 and credit derivatives when they are subject to a contractual cross-product netting agreement referred to in Article 295(c).

2. Where the provision of collateral related to derivatives contracts reduces the amount of assets under the applicable accounting framework, institutions shall reverse that reduction.

3. For the purposes of paragraph 1, institutions may deduct variation margin received in cash from the counterparty from the current replacement cost portion of the exposure value in so far as under the applicable accounting framework the variation margin has not already been recognised as a reduction of the exposure value and when all the following conditions are met:

- (a) for trades not cleared through a QCCP, the cash received by the recipient counterparty is not segregated;
- (b) the variation margin is calculated and exchanged on a daily basis based on mark-to-market valuation of derivatives positions;
- (c) the variation margin received in cash is in the same currency as the currency of settlement of the derivative contract;
- (d) the variation margin exchanged is the full amount that would be necessary to fully extinguish the mark-to-market exposure of the derivative subject to the threshold and minimum transfer amounts applicable to the counterparty;
- (e) the derivative contract and the variation margin between the institution and the counterparty to that contract are covered by a single netting agreement that the institution may treat as risk-reducing in accordance with Article 295.

For the purposes of point (c) of the first subparagraph, where the derivative contract is subject to a qualifying master netting agreement, the currency of settlement means any currency of settlement specified in the derivative contract, the governing qualifying master netting agreement or the credit support annex to the qualifying master netting agreement.

Where under the applicable accounting framework an institution recognises the variation margin paid in cash to the counterparty as a receivable asset, it may exclude that asset from the exposure measure provided that the conditions in points (a) to (e) are met.

4. For the purposes of paragraph 3 the following shall apply:

- (a) the deduction of variation margin received shall be limited to the positive current replacement cost portion of the exposure value;
- (b) an institution shall not use variation margin received in cash to reduce the potential future credit exposure amount, including for the purposes of Article 298(1)(c)(ii);

5. In addition to the treatment laid down in paragraph 1, for written credit derivatives institutions shall include in the exposure value the effective notional amounts referenced by the written credit derivatives reduced by any negative fair value changes that have been incorporated in Tier 1 capital with respect to the written credit derivative. The resulting

exposure value may be further reduced by the effective notional amount of a purchased credit derivative on the same reference name provided that all the following conditions are met:

- (a) for single name credit derivatives, the credit derivatives purchased must be on a reference name which ranks *pari passu* with or is junior to the underlying reference obligation of the written credit derivative and a credit event on the senior reference asset would result in a credit event on the subordinated asset;
- (b) where an institution purchases protection on a pool of reference names, the purchased protection may offset sold protection on a pool of reference names only if the pool of reference entities and the level of subordination in both transactions are identical;
- (c) the remaining maturity of the credit derivative purchased is equal to or greater than the remaining maturity of the written credit derivative;
- (d) in determining the additional exposure value for written credit derivatives, the notional amount of the purchased credit derivative is reduced by any positive fair value change that has been incorporated in Tier 1 capital with respect to the credit derivative purchased;
- (e) for tranching products, the credit derivative purchased as protection is on a reference obligation which ranks equal to the underlying reference obligation of the written credit derivative.

Where the notional amount of a written credit derivative is not reduced by the notional amount of a purchased credit derivative, institutions may deduct the individual potential future exposure of that written credit derivative from the total potential future exposure determined according to paragraph 1 of this Article in conjunction with Article 274(2) or Article 299(2)(a) as applicable. In case that the potential future credit exposure shall be determined in conjunction with Article 298(1)(c)(ii), PCE_{gross} may be reduced by the individual potential future exposure of written credit derivatives with no adjustment made to the NGR.

6. Institutions shall not reduce the written credit derivative effective notional amount where they buy credit protection through a total return swap and record the net payments received as net income, but do not record any offsetting deterioration in the value of the written credit derivative reflected in Tier 1 capital.

7. In case of purchased credit derivatives on a pool of reference entities, institutions may recognise a reduction according to paragraph 5 on written credit derivatives on individual reference names only if the protection purchased is economically equivalent to buying protection separately on each of the individual names in the pool. If an institution purchases a credit derivative on a pool of reference names, it may only recognise a reduction on a pool of written credit derivatives when the pool of reference entities and the level of subordination in both transactions are identical.

8. By way of derogation from paragraph 1 of this Article, institutions may use the method set out in Article 275 to determine the exposure value of contracts listed in points 1 and 2 of Annex II only where they also use that method for determining the exposure value of those contracts for the purposes of meeting the own funds requirements set out in Article 92.

When institutions apply the method set out in Article 275, they shall not reduce the exposure measure by the amount of variation margin received in cash.

Counterparty credit risk add-on for repurchase transactions, securities or commodities lending or borrowing transactions, long settlement transactions and margin lending transactions

1. In addition to the exposure value of repurchase transactions, securities or commodities lending or borrowing transactions, long settlement transactions and margin lending transactions including those that are off-balance sheet in accordance with Article 429(5), institutions shall include in the exposure measure an add-on for counterparty credit risk determined in accordance to paragraph 2 or 3 of this Article, as applicable.

2. For the purposes of paragraph 1, for transactions with a counterparty which are not subject to a master netting agreement that meets the conditions laid down in Article 206 the add-on (E_i^*) shall be determined on a transaction-by-transaction basis in accordance with the following formula:

$$E_i^* = \max \{0, E_i - C_i\}$$

where:

E_i is the fair value of securities or cash lent to the counterparty under transaction i ;

C_i is the fair value of cash or securities received from the counterparty under transaction i .

3. For the purposes of paragraph 1, for transactions with a counterparty that are subject to a master netting agreement that meets the conditions laid down in Article 206, the add-on for those transactions (E_i^*) shall be determined on an agreement-by-agreement basis in accordance with the following formula:

$$E_i^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) \right\}$$

where:

E_i is the fair value of securities or cash lent to the counterparty for the transactions subject to master netting agreement i ;

C_i is the fair value of cash or securities received from the counterparty subject to master netting agreement i .

4. By way of derogation from paragraph 1 of this Article, institutions may use the method set out in Article 222, subject to a 20 % floor for the applicable risk weight, to determine the add on for repurchase transactions, securities or commodities lending or borrowing transactions, long settlement transactions and margin lending transactions including those that are off-balance sheet. Institutions may use this method only where they also use it for determining the exposure value of those transactions for the purpose of meeting the own funds requirements as set out in Article 92.

5. Where sale accounting is achieved for a repurchase transaction under its applicable accounting framework, the institution shall reverse all sales-related accounting entries.

6. Where an institution acts as an agent between two parties in repurchase transactions, securities or commodities lending or borrowing transactions, long settlement transactions and margin lending transactions including those that are off-balance sheet, the following apply:

- (a) where the institution provides an indemnity or guarantee to a customer or counterparty limited to any difference between the value of the security or cash the customer has lent and the value of collateral the borrower has provided it shall only include in the exposure measure the add-on determined in accordance with paragraph 2 or 3, as applicable;
- (b) where the institution does not provide an indemnity or guarantee to any of the involved parties, the transaction shall not be included in the exposure measure;
- (c) where the institution is economically exposed to the underlying security or cash in the transaction beyond the exposure covered by the add-on, it shall include also in the exposure measure an exposure equal to the full amount of the security or cash.'

Article 2

This Regulation shall enter into force on the day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.

Done at Brussels, 10 October 2014.

For the Commission

The President

José Manuel BARROSO